

Vil vise solidaritet med palestinske flyktninger

– De palestinske flyktningene er nesten glemt av omverdenen. Vi ønsker å vise solidaritet og formidle deres historier, samt spre bevissthet om situasjonen videre til de hjemme i Norge og internasjonalt, sier Palestinakomiteens solidaritetsarbeidere i Rashedieh.

Tekst: Line Snekvik, line@palestinakomiteen.no

Snart tre uker har gått siden Heidi Stubbs Holdal (23) fra Kløfta og Runa Nikoline Nordhaug (25) fra Larvik satte seg på flyet med kurs mot Libanon og flyktingleiren Rashedieh. Her skal de jobbe frivillig [som solidaritetsarbeidere for Palestinakomiteen i tre måneder](#), hovedsakelig med barn og unge.

- [Les bloggen til Heidi og Runa – «Life in Rashedieh»](#)

– Førsteintrykket mitt av Rashedieh var et varmt, innbydende folk – sjenerøse med det lille de har, åpnet de sine armer og hjem for oss og kalte oss «habibti» som om vi var gamle kjente og ikke ukjente som nettopp hadde møttes, sier Heidi.

Solidaritet med de «glemte» flyktingene

I Rashedieh bor det omtrent 30 000 palestinske flyktinger. Palestinske flyktinger i Libanon er uten sivile rettigheter, og de er utestengt fra en rekke yrker. Situasjonen er svært vanskelig.

– Selv om jeg forventet å se en flyktingleir som har vært her i over flere generasjoner, var det likevel noe uventet og spesielt å se at Rashedieh har blitt så «etablert»: med oppbyggde murhus med opptil flere etasjer, små klesbutikker, apotek og frisører. En flyktingleir er jo ment til å være en midlertidig løsning. Flyktingene i Rashedieh har klart å gjøre mye med veldig lite, konstaterer Heidi.

Saken fortsetter under bildet.

Heidi og Runa på stranden i Rashedieh.

Runa påpeker at selv om mange i Rashedieh virker pessimistiske med tanke på fremtiden, viser de en sterk vilje til å gjøre det beste ut av en vanskelig situasjon.

– Jeg fikk i forkant av reisen til Rashedieh mye god informasjon om leiren, og mye av det som møtte meg var som jeg hadde sett for meg. Leiren er overfylt med søppel, og vann renner i gatene. Husene står tett i tett, mange er forfallende eller uferdige, sier 25-åringen.

Hun er utdannet barnevernspedagog, mens Heidi har en fersk bachelorgrad i internasjonale studier. Begge jentene har erfaring med frivillig arbeid og har reist mye fra før, men ikke i Midtøsten.

– *Hva var det som fikk dere til å søke om å bli solidaritetsarbeidere i Rashedieh?*

– Solidaritetsarbeidet som gjøres av Palestinakomiteen i Libanon er i mine øyne uvurderlig. Flyktningene fra Palestina er nesten glemt i det offentlige øyet, så jeg nølte ikke da jeg fikk muligheten til å være solidaritetsarbeider. Jeg ønsker å vise solidaritet og formidle deres historier samt spre bevissthet om situasjonen videre til de hjemme i Norge og internasjonalt, med håp om å påvirke og skape endring for flyktningene fra Palestina, sier Heidi.

Også Runa peker på viktigheten av å vise solidaritet med de palestinske flyktningene, som i stor grad er «glemt» av omverdenen:

– Jeg synes det var på tide å engasjere seg ytterligere, og opplevde at Palestinakomiteens solidaritetsarbeid i

Rashedieh var den riktige arenaen. Palestinernes mangel på rettigheter kan ikke ignoreres. Å vise solidaritet, ta avstand fra brudd på menneskerettigheter, samt å vise det palestinske folk at de ikke står alene, var alle viktige faktorer som motiverte meg til å bli solidaritetsarbeider.

Drevet på flukt av Israel – blir nektet å vende tilbake

Da staten Israel ble opprettet i 1948, [ble omtrent 750 000 palestinere drevet på flukt](#). En tredjedel flyktet til Vestbredden, en tredjedel til Gazastripen og resten hovedsakelig til Jordan, Syria og Libanon. Som flyktninger regnes også de som ble fortrent under seksdagerskrigen i 1967 (ca 300 000) samt personer som har forlatt eller blitt deportert fra de okkuperte områdene (ca 6000). Selv om de har rett til å vende tilbake i tråd med FN-resolusjon 194, nekter Israel dem denne retten.

I dag teller de palestinske flyktningene med etterkommere omtrent fem millioner mennesker på verdensbasis, ifølge Flyktningshjelpen. Heidi og Runa håper at de tre månedene i Rashedieh vil gi dem en dypere forståelse av den vanskelige situasjonen til disse flyktningene.

– Håpet er å lære og føle hvordan det er å være flyktning; hvordan det er å leve i en flyktningleir der man ikke har de mest grunnleggende menneskerettighetene, som friheten til å kunne kontrollere egen fremtid. Det er også viktig for meg å lære mer om palestinsk kultur, historie og den kompliserte – men interessante – libanesiske politikken. Hvordan situasjonen i Libanon utvikler seg videre spiller en kjempestor rolle for de palestinske flyktingenes fremtid, påpeker Heidi.

Runa supplerer:

– Målet med oppholdet er å få et mer nyansert og detaljert bilde av situasjonen til palestinere, samt få en bedre forståelse for hvordan det er å være flyktning. Ved å se og føle på situasjonen til palestinerne i Rashedieh håper jeg å bedre kunne sette meg inn i deres tankegang og ønsker. Dette vil være svært viktig for videre arbeid mot å skape en rettferdig og human løsning for palestinere og andre som blir frarøvet grunnleggende rettigheter.

Har du lyst til å være solidaritetsarbeider i Rashedieh? Palestinakomiteen tar imot søknader fortløpende. For mer informasjon, send en e-post til prosjektkoordinator Elisabet Sausjord: esausjord@gmail.com

Palestinske skolejenter i Rashedieh. Foto: Heidi Stubbs Holdal